

לקוטי אמרים

פרק בא והנה מדת הקב"ה שלא כמדת בשר ודם
שהאדם כשמדבר דבור הרי הבל

הדבור שבפיו הוא מורגש ונראה דבר בפני עצמו
מובדל משרשו שהן עשר בחי' הנפש עצמה אבל
הקב"ה אין דבורו מובדל ממנו ית' ח"ו כי אין דבר חוץ
ממנו ולית אתר פנוי מיני' ולכן אין דבורו ית'
כדבורינו ח"ו [כמו שאין מחשבתו כמחשבותינו
כדכתיב כי לא מחשבותי מחשבותיכם וכתיב כן גבהו
דרכי מדרכיכם וגו'] ולא נקרא דבורו ית' בשם דבור
רק עד"מ כמו שדבור התחתון שבאדם הוא מגלה
לשומעים מה שהיה צפון ונעלם במחשבתו כך למעלה
בא"ס ב"ה יציאת האור והחיות ממנו ית' מההעלם אל
הגילוי לברוא עולמות ולהחיותם נק' בשם דבור והן
הן עשרה מאמרות שבהן נברא העולם וכן שאר כל
התורה נביאים וכתובים שהשיגו הנביאים במראה
נבואתם. והרי דבורו ומחשבתו כביכול מיוחדות עמו
בתכלית היחוד ד"מ כמו דבורו ומחשבתו של אדם
בעודן בכח חכמתו ושכלו או בתשוקה וחמדה שבלבו
קודם שעלתה מהלב למוח להרהר בה בבחי' אותיות
שאז היו אותיות המחשבה והדבור הזה הנמשכות
מחמדה ותשוקה זו בכח בלב ומיוחדות שם בתכלית
היחוד בשרשן שהן החכמה ושכל שבמוח וחמדה
ותשוקה שבלב.